

Сухомлинський Василь Олександрович (1918 - 1970)

Батьківщина видатного педагога Сухомлинського В.О. - село Василівка Онуфріївського району. З раннього дитинства сільський хлопець наполегливо тягнувся до знань, а потім усе життя вчився сам і вчив інших. З 1935 року почався педагогічний шлях В.О. Сухомлинського. Після закінчення у 1938 році Полтавського педагогічного інституту Василь Олександрович працював викладачем української мови і літератури в Онуфріївській середній школі.

У 1941 році під час Другої світової війни Василь Олександрович добровольцем пішов на фронт. У січні 1942 року молодший політрук Сухомлинський був важко поранений. Після довгого лікування учителював у школах Удмуртії. У 1942 році його призначили директором сільської середньої школи, де він пропрацював до березня 1944 року. Як тільки рідні місця були звільнені, він повернувся на батьківщину та деякий час очолював райвідділ освіти, а з 1948 по 1970 рік керував педагогічним колективом Павлиської середньої школи.

Ще за життя Сухомлинського школа стала меккою багатьох тисяч педагогів, вихователів, студентів, батьків, журналістів. Його називають учителем учителів, видатним педагогом сучасності. У “Книзі гостей”, яка ведеться у школі з 1955 року, є записи відвідувачів чи не з усіх міст і сіл України, багатьох районів Росії, Польщі, Болгарії, Китаю, Японії, США, Великобританії тощо. Сухомлинський В.О. і його педагогічні уроки визнані в усьому світі.

У 1955 році Василь Олександрович успішно захистив у Київському державному університеті кандидатську дисертацію на тему: “Директор школи - керівник навчально-виховної роботи”, а через рік з'явилася його перша велика монографія “Виховання колективізму у школярів”. На найвищій щабель своєї педагогічної творчості Василь Олександрович піднявся в шістдесяті роки. Саме тоді з особливою виразністю і силою виявився його яскравий і самобутній талант педагога-дослідника й педагога-публіциста, саме в ті роки написав він найкращі книги, статті, художні твори для дітей та юнацтва.

До найголовніших, найґрунтовніших творів Василя Сухомлинського, опублікованих з 1960 року належать: “Як ми виховали мужнє покоління”, “Духовний світ школяра”, “Праця і моральне виховання”, “Моральний ідеал молодого покоління”, “Сто порад учителю”, “Листи до сина”, “Батьківська педагогіка”, “Проблеми виховання всебічно розвиненої особистості”, “Павлиська середня школа” та “Серце віддаю дітям” (1969). Остання праця багато разів перевидавалася та була удостоєна першої премії Педагогічного товариства УРСР (1973) і Державної премії УРСР (1974). Уже після смерті талановитого педагога з'явилися окремими виданнями праці “Народження громадянина”,

“Методика виховання колективу”, “Розмова з молодим директором школи”, “Як виховати справжню людину”. 32 книжки 29 мовами світу - такий його науковий доробок.

Василь Олександрович Сухомлинський - заслужений учитель УРСР, член-кореспондент АПН СРСР, Герой Соціалістичної Праці.

Віддаючи данину шани своєму знаменитому земляку, Кіровоградська міська рада 6 березня 1998 року прийняла рішення про присвоєння В.О. Сухомлинському звання Почесного громадянина міста посмертно.